

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/086 Rbs

in de klacht nr. 2006.1571 (032.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers thans ex-partner had bij verzekeraar een pakketverzekering afgesloten. Tot deze pakketverzekering behoorde een rechtsbijstandverzekering, waarvan verzekeraar de uitvoering had overgedragen aan een rechtsbijstandverzekeraar. Deze pakketverzekering is met ingang van 14 oktober 2003 geëindigd.

Ook klager heeft bij verzekeraar een pakketverzekering afgesloten. Ook tot deze pakketverzekering behoorde een rechtsbijstandverzekering, met als ingangsdatum 8 april 2003, waarvan verzekeraar de uitvoering had overgedragen aan vorenbedoelde rechtsbijstandverzekeraar. Het op 8 april 2003 gedateerde door klager ondertekende aanvraagformulier voor deze rechtsbijstandverzekering vermeldt: 'De verzekeringnemer was de afgelopen 3 jaar geen partij in een arbeids-, huur- of ander geschil.' De rechtsbijstandverzekering is later door verzekeraar per de ingangsdatum beëindigd met een beroep op artikel 251 WvK (oud) op de grond dat klager in werkelijkheid in de afgelopen 3 jaar partij was in een aantal geschillen.

Nadien heeft klager bij verzekeraar met ingang van 3 november 2004 binnen de onderhavige pakketverzekering wederom een rechtsbijstandverzekering afgesloten. Het op 2 november 2004 gedateerde, niet door klager ondertekende aanvraagformulier voor de verzekering vermeldt: 'Er zijn ooit door een verzekeringmaatschappij verzekeringen opgezegd of geweigerd, dan wel verzwarende condities gesteld, namelijk: IK WAS SAMEN VERZEKERD. NA UITELKAAR TE GAAN HEB IK EEN NW. VERZEK. AFGESL. MAAR VERGETEN DAT ER NOG EEN LOONVORDERINGSZAAK LOOPT BIJ DEZELFDE VERZEKERING'. Verzekeraar heeft de aanvraag voor een rechtsbijstandverzekering vervolgens geaccepteerd met een uitsluiting met betrekking tot het op het aanvraagformulier vermelde geschil. Bij brief van 30 maart 2005 heeft hij de rechtsbijstandverzekering beëindigd met een beroep op verzwijging van het feit dat hij eerder een rechtsbijstandverzekering van klager wegens verzwijging had opgezegd.

Een op 16 februari 2006 door klager binnen de onderhavige pakketverzekering aangevraagde nieuwe rechtsbijstandverzekering heeft verzekeraar niet geaccepteerd.

2006/086 Rbs

De klacht

Klager was altijd via de door zijn partner gesloten rechtsbijstandverzekering verzekerd. In 2002 heeft klager op deze verzekering een beroep gedaan voor een loonvordering. Daarin is klager in hoger beroep in het gelijk gesteld. De loonvordering loopt nog en er is nog dekking voor.

Toen de relatie met zijn partner eindigde, moest klager verhuizen. Ver daarvoor al heeft hij zelf een rechtsbijstandverzekering bij verzekeraar aangevraagd. Om onbegrijpelijke redenen is een aantal van deze aanvragen afgewezen. Bij verzekeraar moet sprake zijn van een vergissing. De afwijzingen hebben voor klager verstrekende gevolgen bij het zich verzekeren bij andere verzekeraars.

Het standpunt van verzekeraar

Toen klager behoorde tot de huishouding van zijn inmiddels ex-partner kon hij als meeverzekerde rechten ontleen aan haar rechtsbijstandverzekering. Op die verzekering zijn namelijk meeverzekerd alle personen die tot het huishouden van de verzekeringnemer behoren. Niet precies bekend is wanneer klager niet meer voldeed aan de voorwaarden voor meeverzekering op die polis.

Klager heeft op 8 april 2003 zelf een rechtsbijstandverzekering afgesloten. Bij brief van 19 maart 2004 heeft verzekeraar zich ten aanzien van deze verzekering beroepen op artikel 251 WvK. Klager heeft bij de aanvraag van deze verzekering in strijd met de waarheid verklaard dat hij de afgelopen drie jaar geen partij was in een arbeids-, huur- of ander geschil. Klager heeft echter in 2002 en 2003 voor verschillende zaken als meeverzekerde een beroep gedaan op de rechtsbijstandverzekering van zijn toenmalige partner. Klager is meermalen in aanvaring gekomen met de rechtsbijstandverzekeraar en met verzekeraar over de manier waarop zijn zaken zijn behandeld.

Klager betoogt dat verzekeraar op de hoogte had moeten zijn van de lopende en in het verleden gespeeld hebbende arbeids-, huur- of andere geschillen. Verzekeraar is het hier niet mee eens. Klager heeft immers niet onder zijn eigen verzekering, maar als meeverzekerde, claims bij de rechtsbijstandverzekeraar ingediend. Wat hier ook van zij, klager heeft verzekeraar, door de desbetreffende vraag op het aanvraagformulier ontkennend te beantwoorden, onjuist geïnformeerd. Verzekeraar zou, als klager hem naar waarheid had geïnformeerd, geen verzekeringsovereenkomst met hem zijn aangegaan.

Op 3 november 2004 heeft klager opnieuw een rechtsbijstandverzekering aangevraagd. Bij deze aanvraag heeft hij niet aangegeven dat verzekeraar een eerdere verzekering had opgezegd in verband met verzwijging. Verzekeraar heeft de verzekering met terugwerkend kracht beëindigd. Klager heeft op 16 februari 2006 wederom een rechtsbijstandverzekering aangevraagd. Verzekeraar heeft deze aanvraag afgewezen.

Verzekeraar is van mening dat hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager heeft na de scheiding van zijn partner tijdig bij de plaatselijke vestiging van de tot het concern van verzekeraar behorende bank een rechtsbijstandverzekering aangevraagd. Hij kan zich niet herinneren dat hij het door verzekeraar thans in kopie overgelegde aanvraagformulier heeft

2006/086 Rbs

ondertekend. Hij vermoedt dat er minstens twee versies van zijn. Hij zou graag het origineel willen zien ter controle of hij dat daadwerkelijk heeft ondertekend. Hij had geen reden om te liegen over lopende zaken. Verzekeraar zou op de hoogte moeten zijn van de lopende zaak. Als zijn vriendin en hij niet uit elkaar waren gegaan, dan was klager nog steeds verzekerd. Daarom begrijpt hij het standpunt van verzekeraar niet. Ook is onbegrijpelijk dat verzekeraar kennelijk twee zaken in behandeling heeft genomen hoewel klager blijkbaar niet verzekerd was voor de betreffende module. Klager vraagt zich af waarom de fraude betreffende het vervalsen van zijn handtekening niet is onderzocht.

Het oordeel van de Raad

1. In het op 8 april 2003 gedateerde, door klager ondertekende aanvraagformulier met betrekking tot een rechtsbijstandverzekering staat vermeld: "De verzekeringnemer was de afgelopen 3 jaar geen partij in een arbeids-, huur- of ander geschil." In werkelijkheid was klager echter in de afgelopen 3 jaar meermalen partij in dergelijke geschillen. Dit feit kan een rechtvaardiging vormen voor het oordeel dat verzekeraar (als redelijk handelend verzekeraar), ware hij naar waarheid geïnformeerd, geen rechtsbijstandverzekering met klager zou hebben gesloten en verzekeraar dus een beroep op art. 251 WvK (oud) toekomt. Aan de verdedigbaarheid van dit standpunt wordt niet afbreuk gedaan door de omstandigheid dat klager - als medeverzekerde op de rechtsbijstandpolis van zijn vriendin - de hiervoor bedoelde geschillen had aangemeld bij dezelfde rechtsbijstandverzekeraar als degene aan wie krachtens de op 8 april 2003 door klager zelf gesloten verzekering de uitvoering ervan was opgedragen. Onvoldoende is namelijk gebleken - mede gelet op de waarschijnlijk grote aantallen aanvragers van dergelijke verzekeringen in de praktijk - dat verzekeraar zo zeer van de genoemde omstandigheid op de hoogte was of had moeten zijn dat hij zich om die reden naar redelijkheid en billijkheid niet kon beroepen op de onjuiste mededelingen van klager in het aanvraagformulier.

2. Wat betreft de door klager nadien aangevraagde, door verzekeraar met ingang van 3 november 2004 geaccepteerde rechtsbijstandverzekering, is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat hem ten aanzien daarvan eveneens een beroep op artikel 251 WvK (oud) toekwam. Verdedigbaar is namelijk het standpunt dat, na het eerder door hem gedane beroep op verzwijging, bij hem geen nieuwe rechtsbijstandverzekering van klager op geldige wijze tot stand kwam tenzij volstrekt duidelijk is dat aan verzekeraar bij het aanvragen ervan alle relevante feiten zijn meegedeeld. Van dat laatste is evenwel geen sprake, reeds omdat blijkens het aanvraagformulier van 2 november 2004 klager van de zaken waarbij hij was betrokken, slechts de loonvordering heeft genoemd.

3. Een verzekeraar is in beginsel vrij naar eigen inzicht te beoordelen of hij een verzekering als de onderhavige al dan niet of onder een beperkende voorwaarde zal aangaan. Hij mag zich daarbij laten leiden door zijn eigen opvatting omtrent de waardering van het risico. Zijn beslissing of hij een verzekering als de onderhavige al dan niet of onder een beperkende voorwaarde zal aangaan behoort tot het bedrijfsbeleid van een verzekeraar, welk beleid, behoudens in uitzonderlijke gevallen, niet door de Raad kan worden getoetst. Van een zodanig uitzonderlijk geval is hier geen sprake. Verzekeraar kon in redelijkheid het standpunt innemen dat hij, gelet op het feit dat hij ten aanzien van twee eerdere rechtsbijstandverzekeringen van klager een beroep op artikel 251 WvK (oud) had gedaan, de door klager op 16 februari 2006 gedane aanvraag voor een nieuwe rechtsbijstandverzekering niet hoeft te accepteren.

2006/086 Rbs

4. Door te handelen als hiervoor vermeld, heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 18 december 2006 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. P.A. Offers, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)